

VISIÓ CONTEMPORÀNIA DE LA PREMSA A MANRESA (1940-1990)

Josep Camprubí i Plans

L'hemeroteca de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Manresa era fins a la publicació d'aquest article l'única font d'on extreure informació sobre la història recent de la premsa a Manresa.

Josep Camprubí i Plans ha recollit en aquestes pàgines l'evolució de la premsa des d'un període d'immobilisme —el Franquisme— fins a l'actualitat, passant pel dinàmic temps de la Transició, durant el que s'intenten implantar diferents publicacions de divers origen ideològic.

UNA MIRADA ENRERE

Tenim la sort de comptar, a l'Arxiu Històric de la Ciutat, amb la col·lecció dels dos periòdics que, al nostre entendre, han deixat un solc més profund d'informació de la vida local i als quals els estudiosos recorren àvidament. Diaris de llarga vida, nascuts a cavall del segle vint i que arribaren fins als temps de la revolució i la Guerra Civil (1936-1939). Són, per una banda, el *Diario de Avisos —eco imparcial de la opinión y defensor de los intereses agrícolas, comerciales e industriales de Manresa y comarca*. És a dir, promogut per gent situada econòmicament i sense massa compromís polític. Va

aparèixer el dia primer de gener de 1896, amb un format de 35 x 50, escrit en castellà. Aquest diari fluctuà a través dels diversos vents de la política manresana. En el temps de la dictadura del General Primo de Rivera es convertí en l'òrgan de la Unió Patriòtica.

L'altre és el diari en català i «catalanista», *El Pla de Bages* —diari d'avisos, notícies i anuncis. Veié la llum el 12 de març de 1904, essent fidel continuador de *La Veritat*, portaveu declarat del partit catòlic regionalista. Els principals promotors foren Leonci Soler i March i el seu parent L. March i Batlles. Vers l'any 1920 n'adquirí la propietat, l'administració i la direcció Josep Coll i

La presidència d'autoritats locals a l'acte multitudinari de recepció, a la plaça Major de Manresa, de la imatge de la Verge de Fàtima. Any 1950.

Entre les representacions hi figura —el tercer de mà dreta— en Joan Palat i Grané, delegat de Premsa i Propaganda del govern, el qual tenia cura d'aplicar la censura del règim als articles i galerades de premsa, abans de veure la llum pública.

Roca, polític de la Lliga. Joan Selves i Carner durant una època exercí de director d'*El Pla de Bages*. Posteriorment Selves i Carner derivà a posicions més esquerranes, arribant a ser governador general de Catalunya. *El Pla de Bages* es publicà diàriament amb un format de 35 x 50. En temps de guerra, acabà com a diari obrer.

En la redacció de diaris en català, feren companyia a *El Pla de Bages* altres periòdics com *Bages Ciutat* (1909-1919), d'ideari catalanista d'esquerra. El diari *Pàtria*, l'amo del qual era el capellà Mn. Lluís Gomis i Cornet, germà dels empresaris d'electricitat, era un periòdic

defensor dels ideals tradicionalistes. Un altre important diari fou *El Dia*, republicà d'esquerres, el qual assaborí el triomf dels partits esquerrans en les eleccions del 12 d'abril de 1931, que conduïren a la proclamació de la República.

VISIÓ CONTEMPORÀNIA

No és pas el nostre propòsit fer la història de la premsa antiga.

N'hem fet una breu pinzellada per situar-nos de cop a la postguerra civil espanyola. Un llarg període de silenci del periodisme lliure i de les lletres catalanes, fins arribar en temps

de la democràcia. Ens cal saber, encara que molt succintament, allò que en el camp del periodisme local succeí en aquesta prolongada època de gairebé quaranta anys.

LA PREMSA LOCAL EN ELS ANYS DEL FRANQUISME

El dissabte 9 de març de 1940, al cap d'un any d'acabada la guerra, aparegué a Manresa, a manera de periòdic, *Ciudad*—hoja informativa de Falange Española Tradicionalista y de las JONS. El subtítol no podia ser més revelador del panorama polític imperant. La redacció del portaveu falangista era la Delegación de Prensa y Propaganda del Movimiento, instal·lada en el pis principal de Casa Buresa, plaça de Sant Domènec, 1. En l'editorial, *Ciudad* manifestava que: «cuidará de ofrecer a sus lectores una expresión completa de todas las actividades constituyendo al propio tiempo un crisol de valorización para aquellas que inspiradas en los altos ideales del Estado Nacional Sindicalista, se encaminan al perfeccionamiento de nuestra personalidad ciudadana (...) tendrá por misión el hacer llegar a conocimiento del público la labor que desarrolla en Manresa el Movimiento Nacional... etc.» Clar!, temps de partit únic. Els altres a romandre quiets, estacats. *Ciudad*, es publicà setmanalment, amb un format de 22 x 32, fins al 23 de desembre de l'any següent, 1941. S'editaren un total de 99 números.

Canvi de format, capçalera i disseny. Amb data 3 de gener de 1942, el setmanari *Ciudad*, era rellevat pel *Manresa*, amb un format de 32 x 44, a quatre pàgines, amb aparició trisetmanal—dimarts, dijous i dissabte. La redacció continuava essent a la plaça de Sant Domènec. El nou diari *Manresa* era editat per la Jefatura Comarcal del Movimiento, i el títol apareixia flanquejat per l'escut de la ciutat i els emblemes falangistes del jou i les fletxes. Tenia un caire més de periòdic que l'anterior *Ciudad*. En un temps la redacció del *Manresa*, havia estat encarregada al veterà periodista Valeri Caldas, el qual en avantguerra era redactor d'*El Pla*

Ciudad
Semanaario Informativo de F. E. T. y de las J. O. N. S.
Año II - Sábado, 15 Febrero de 1941 - Núm. 34
"El nuevo estado debe asegurar por sí mismo una economía fuerte y ordenada para la Nación y un equilibrio permanente entre los elementos que en la producción intervienen."
ONÉSIMO REDONDO.
Redacción: Delegación Local de Propaganda, Plaza Santo Domingo, 1, principal - Teléfono 2490 - Manresa

MANRESA
EDITADO POR LA JEFATURA COMARCAL DEL MOVIMIENTO
Manresa, sábado, 11 de Marzo de 1942 - Año IX - Núm. 1.137 - Redacción y Administración: Paseo de Pedro III, 30 - Teléfono 1412

La ciudad de Manresa saluda con respeto y profundo sentimiento religioso al **Emmo. y Rdm. Monseñor F. J. SPELLMAN**, cardenal arzobispo de Nueva York, y a sus devotos acompañantes peregrinos del Año Santo;

Manresa
Sábado, 2 de Octubre de 1971 - Redacción y Admón.: Calle Barcelona, 4, 1.-2.- Teléf. 873 2028 - Año XXI - Núm. 4.870 - Dadaño Legal B. 1542-60
Director: JUAN A. LOZANO ALVARO
Edita: RED CATALANA DE PRENSA - Imprime: GRAFICAS PERRAMON - Barcelona, 16 - 4 Ptas.

Ayuda efectiva para los damnificados en las inundaciones de la semana pasada

Per espai de trenta-sis anys (1940-1976) les capçaleres dels diaris de Manresa ostentaren l'emblema falangista del jou i les fletxes.

Capçaleres i titulars de *Gazeta de Manresa*, periòdic que es publicà des del gener de 1976 al desembre de 1982.

de Bages. L'any 1957 el format del diari es reduí a 28 x 37, per passar més endavant al primitiu 32 x 44. A principis de la dècada dels anys cinquanta vingué a Manresa per fer-hi el servei militar Juan A. Lozano Álvaro, provinent de Terrassa, on col·laborava a la premsa esportiva d'aquella ciutat. Encara –llavors– actuava Valeri Caldas –amb l'ajuda de la seva neboda Enriqueta– quan Lozano obtingué el nomenament de director del *Manresa*, missió que exercí força dècades. La redacció d'aquest diari, passà per diversos domicilis: de la plaça de Sant Domènec es traslladà al passeig de Pere III, núm. 30 (local de FET i de les JONS en avantguerra de l'Esquerra Republicana de Catalunya); del Passeig, al carrer de Jaume I, núm. 1, entresol 1a –això s'esdevenia el 1957. Del carrer Jaume I, al carrer Nou, 18, 1r 1a. Finalment la redacció i oficina es va establir al carrer de Barcelona, 4, 1r 1a, on amb el temps les dependències foren ampliades amb els locals baixos dels immobles números 4 i 6.

La impressió dels diaris a Manresa des de 1942 a 1953 es realitzava a la Impremta Gutenberg, fundada per Sebastià Tordillos i Francesc Perramon el 1935, a la plaça Creus,

Festa de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes. Any 1951. A primera fila –al centre–, el veterà periodista Valeri Caldas, redactor en avantguerra d'*El Pla de Bages*, i en temps posteriors del diari *Manresa*. A la seva dreta l'acompanya un altre veterà informador, Pere Ausió i Rovira, col·laborador de la revista il·lustrada *Jorba* –abans de 1936– i de diverses publicacions i periòdics locals, en altres èpoques. (Arxiu de l'autor).

núm. 2. Durant molts anys la composició i tiratge del diari es féu a les Gràfiques Perramon (Tordillos i Perramon s'havien separat del negoci). La tirada del periòdic era de 800 exemplars. En diverses èpoques i fases conceptuals del periòdic, els col·laboradors més assidus foren Pere Ausió i Rovira, Ramon Espelt i Miserachs, Àngel Badia; aquests dos últims, en un temps, havien actuat de directors, també l'Enric Sarradell, –l'home de Casa Gomis–, Josep Pla i Casasayas, Manuel Vela i Jiménez, Jordi Vila i Fradera, Emili Vilanova i Ribas, entre molts altres... Amb llur col·laboració a les pàgines del diari, hom no vol pas dir que s'identifiquessin amb els ideals de fons del periòdic i en el dirigisme polític com a portaveu que era del «Movimiento Nacional». Alguns hi col·laboraven simplement com a ciutadans, i altres, com el mateix Vilanova, per aficions periodístiques o per defensar amb valentia punts de vista oposats. Amb tot, se sabia que existien uns límits per expressar-se.

DESPRÉS DE 1975

Arribats en temps de la desaparició del General Franco i amb els preliminars de l'obertura política, el periòdic *Manresa* canvià d'imatge. A primers de juny de 1976 va apa-

En record i petit homenatge a un gran fotògraf manresà, Joan Claret i Font.

rèixer la *Gazeta de Manresa* –el periòdic de la ciutat– llavors desvinculat de la Red Catalana de Prensa del Movimiento, a la qual havia pertangut des de temps enrere. Juan A. Lozano, l'antic director del *Manresa* es convertí en director-editor del nou periòdic. Amb l'adquisició de maquinària usada, ara el flamant diari s'imprimia en tallers propis, situats als baixos del carrer de Barcelona números 4 i 6. Aquesta època es caracteritzà per un major nivell periodístic i una informació més àmplia i plural. El format era de 32 x 44, amb sortida trisetmanal, amb números de 20 a 24 pàgines. Els col·laboradors habituals en la nova etapa, entre altres, eren: Ramon Albareda –informació municipal–, Josep Prat Julià, Mariano Fontrodona, Francesc Villegas, Bertran Teixidor, Antoni Quintana –entrevius–, Toni Prat, Celdoni Sala –economia–, Àngel Finestres –cinema–, Josep M. Pintó, etc., amb la fotografia de Joan Claret Font, Manolo Sánchez i Antoni Quintana. Actuava de redactor en cap l'infatigable periodista Joan Lladó i Font. *Gazeta de Manresa* finalitzà la seva trajectòria el 30 de desembre de 1982.

LA REVISTA BAGES

Un oasi ombrejat de literatura, d'art i cultura va aparèixer en el

desert periodístic manresà d'aquells anys, amb la publicació mensual, entre gener de 1953 i desembre de 1963, de la revista *Bages*, editada per l'Associació d'ex-alumnes de l'Institut Lluís de Peguera. La publicació, per imperatius dels temps, s'imprimia en castellà. Creiem que volia assemblar-se a la prestigiosa revista *Ciutat*, publicada per la impremta de Sant Josep, en avantguarda. En el *Bages* d'aquest temps hi figuraven significades col·laboracions literàries i científiques d'Ignasi Bajona, Valentí Masachs, Simeó Selga, Josep M. Gasol, Carlos Arregui, Àngel Badia, etc., essent de destacar les excel·lents il·lustracions en portada d'artistes consagrats com Figueres, Basiana, Gutiérrez Maestro, Pilar Planas, Joan Vilaró, Joan Vilanova i Àngel Millán, entre altres.

PUBLICACIONS DIVERSES

Diversos butlletins, revistes, fulls informatius, etc., es publicaren en el temps que comentem, entre ells *Vida*, diari d'una missió catòlica que durant quinze dies seguits es publicà l'any 1950, imprès per la Gutenberg; també *Seny* –entre 1957 i 1963– butlletí informatiu editat pel Centre Familiar Recreatiu, adicte a la causa tradicionalista. Com a butlletins parroquials, un dels més antics i constants és *PAX*, aparegut el mes de març de 1943, òrgan del Centre Parroquial de Santa Maria de la Seu i de l'Acció Catòlica durant força temps, publicació mensual que és a prop d'assaborir el cinquantenari de la seva edició. Per la seva banda, la parròquia de Nostra Senyora del Carme edità el butlletí *Vida Parroquial*, el primer número del qual veié la llum el mes de febrer de 1943, essent reconverit posteriorment en el full parroquial setmanal *La Llum al Carme*, aparegut el 21 de febrer de 1943. La Parròquia de Sant Josep publicà, entre 1944 i 1965, el butlletí d'informació del Centre Parroquial, amb la capçalera *Poble Nou*; Congregacions Marianes publicaren, com a portaveu de les seves activitats, el butlletí *Joventut Mariana*. De 1944 a 1965 es publicà la segona època del butlletí *La Moreneta*, òr-

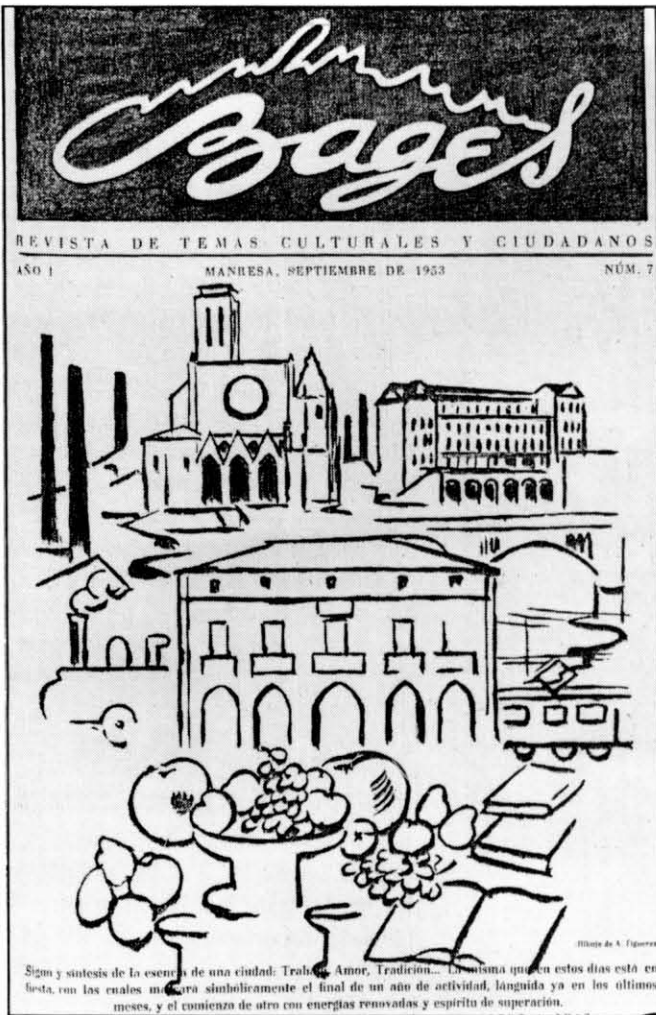
gan dels Germans de la Doctrina Cristiana, Col·legi La Salle de nois, etc.

Altres butlletins d'entitats religioses, esportives, culturals i econòmiques es publicaren en el període de temps que comentem encara que el nostre objectiu principal és el de ressaltar aquell paper imprès amb lletres de motlle i que popularment coneixem com a un «diari».

EL PLA DE BAGES - II ÈPOCA

Un grup de manresans –industrials i professionals– encapçalats per Maurici Serramallera, fabricant metal·lúrgic, es feren càrrec de les instal·lacions de *Gazeta de Manresa*, per organitzar la sortida d'un diari més adaptat als temps actuals i que d'alguna manera actués de contrapunt a l'evolució ascendent de *Regió 7*, nou diari aparegut a finals de 1978. Hom potser hi volgué veure una rèplica política a les postures més aviat esquerranes –en aquells temps– del flamant periòdic intercomarcal. Els adquirents de *Gazeta de Manresa* hagueren de fer una important inversió en mitjans mecànics i tecnològics per a la composició i tiratge del nou diari. La maquinària de l'anterior periòdic havia quedat obsoleta. Es construí la raó social Gràfiques i Publicacions Minorisa, SA i es restituí l'antiga capçalera d'*El Pla de Bages*, de la qual era titular Josep M. Coll i Vallès, fill del propietari que fou del diari, i que quedà com a president del Consell d'Administració de l'empresa promotora.

El Pla de Bages –II època– va veure la llum el 12 de maig de 1983, en la 3a edició d'Expo-Bages –fira de mostres– que va tenir lloc en uns locals cedits per la Caixa de Manresa, al passeig de Pere III. Josep Moya-Angeler, un barceloní professional del periodisme a la ciutat comtal, s'encarregà de la direcció del diari, assistit per Joan Lladó, redactor en cap i d'altres joves periodistes i diversos col·laboradors locals. Joan Claret, el fotògraf de sempre, il·lustrava amb la seva màquina les pàgines del nou diari. Hi apareixien velles i noves cares: Vilanova, Fontrodona, A. Prat, Francesc

La Revista cultural Bages, que es publicà entre 1953 i 1963.

Villegas, Josep A. Lozano, Marc Marcé, Gualdo, etc.

L'aparició del nou rotatiu, bàsicament escrit en català, causà força

impacte. Es recuperava una capçalera històrica i prestigiosa. La competitivitat periodística i la pluralitat d'opinions entraren en joc. Els de

¡Sursum corda! ¡Arriba los corazones!

vida

DIARIO de
la MISION

22 abril 1950 MANRESA Número 6

La Santa Misión sigue su curso en auge lisonjero - De todos los Centros se reciben las más óptimas impresiones - El acto matutino del Rosario de la Aurora, va superándose con la presencia de hombres, cada día más nutrido, más distinguido - El Año Santo, la próxima Canonización del Beato Padre Claret, hijo de esta Comarca, y su primera visita de la Virgen de Fátima a Manresa, son los estímulos del éxito de nuestra Santa Misión

Reportaje de la Misión

Durant els dies 16 al 30 d'abril de 1950 es publicà el diari de la «Santa Missió», amb el nom de VIDA, *Diario de la Misión*. Es va iniciar amb un tiratge de 1.000 exemplars, i acabà amb 1.800. El format era de 22 x 32, amb quatre pàgines, a excepció d'un número sol extraordinari, editat com a resum, el dia 4 de maig, que constava de vuit pàgines. La impressió fou realitzada per la Impremta Gutenberg, de Manresa.

Entre els diversos butlletins i fulls parroquials publicats en els anys 1940-1990 destaca el butlletí PAX, editat per la Parròquia de Santa Maria de la Seu, el primer número del qual va veure la llum en el mes de març de 1943. S'ha publicat ininterrompudament durant aquest llarg període, i amb aquesta constància és a punt d'arribar a les Noces d'Or.

Regió 7 s'ho miraven de reüll. Feren imprimir un gros cartell amb tot de capçaleres nostàlgiques de periòdics manresans. «Cada cosa al seu temps», expressaven. Però la segona època d'*El Pla de Bages* durà poc més d'un any. Maurici Serramalera, pràcticament l'únic esforçat en la gesta, hi posà el cor, els diners i possiblement la sotragada pel fatal desenllaç de l'empresa se li emportà la vida.

EL CORREU TRES - CRÒNICA DE MANRESA

En fer aigües *El Pla de Bages*, en un intent de recuperar espais de clientela, el mes de setembre de 1984 sortí a la llum *El Correu Tres* –Bages-Berguedà-Solsonès– com a suplement d'*El Correo Catalán*, el rotatiu barceloní fundat el 1876. L'ex-director d'*El Pla de Bages*, Josep Moya, i que a la vegada –llavors– ho era d'*El Correo Catalán*, assumí la di-

Edita:
Gráficas y
Publicaciones
Minorisa, S.A.

EL PLA DE Bages

Redacció.
Administració.
Publicitat i
Tallers:
C/ Barcelona, 6
Tel. 873 69 50

MAIG - 1983

UN DIARI NOU, AMB
NOM DE TOTA LA VIDA

CRONICA DE MANRESA

SETMANAL

AÑO I - NUM 10
30 MAYO 1984
Preu: 65 ptes.

El Correu Tres

Bages · Berguedà · Solsonès

Dissabte, 1 de desembre de 1984
Suplement de EL CORREO CATALAN
N.º 43

En els anys 1983 i 1984 van aparèixer a Manresa dos nous diaris: *El Pla de Bages*, que recuperava una antiga capçalera, i *El Correu Tres*, suplement comarcal d'*El Correo Catalán*; a més d'un setmanari, *Crònica de Manresa*. Totes tres publicacions es mantingueren poc temps.

recció del nou diari comarcal. Es publicava en català, amb un format de 26 x 33. *El Correu Tres* va editar 271 números, i va acabar la seva vida editorial el 16 de novembre de 1985.

Un altre mitjà de comunicació aparegué en aquells anys d'ofensiva periodística local: el setmanari *Crònica de Manresa*, impulsat per l'ex-director de *Gazeta de Manresa*, Juan A. Lozano, amb un contingut d'informació general, redactat en castellà i català, amb una presentació atraient, de format de 28 x 42 i exemplars de 32 i 36 pàgines.

La redacció es trobava al Passeig de Pere III, 7, entresol, 1a. *Crònica de Manresa* tigué una vida efímera. A partir del número 10 anunciaren una reestructuració i ja no se'n parlà més.

REGIÓ 7, UN REVULSIU FORT PEL CATALÀ

A finals de 1978 sortia a la palestra un nou periòdic fet a Manresa. *Regió 7* –informatiu intercomarcal– per tot allò que s'havia esdevingut durant gairebé quaranta anys en el periodisme local, el fet era inaudit, sorprenent. La democràcia començava a donar fruit. Després d'uns temps de temptatives, de fulls promocionals, de reunions diverses, de contactes amb persones de la ciutat, del Bages i de comarques veïnes, un grup de gent jove, il·lusionada, amb l'ànim de fer país, de fomentar el progrés, la cultura i les lletres catalanes es llançava a una gran aventura: la de fer un diari. Era el 30 de desembre de 1978.

Després de les primeres eleccions generals de 1977, el president del govern, Adolfo Suárez, n'havia convocat novament per l'1 de març de 1979. Les esperades eleccions municipals foren ajornades. L'alcaldia de Manresa era ocupada per Ramon Roqueta, un batlle que va saber moure's en els temps difícils de la transició.

«Ja som al carrer.» Aquest era el títol del primer editorial del número 1. Entre altres coses, la lletra impresa pregonava: «els que fem Regió 7 som totalment conscients, i això és el que ens ha fet dur el projecte enda-

EL PLA DE Bages

Editat per:
Gráficas i Publicaciones Minorisa, S.A.
Director: Josep Moya-Angeler
Redacció, Administració i Tallers:
Carrer de Barcelona, 6
Teléfono 873 69 50 - MANRESA
Imprimeix: Gráficas Perramon, S.A.
D.L.: B-26523-76

<p>JOAN LLADÓ Cap de redacció</p> <p>JOSEP ANTONI LOZANO Informació local</p> <p>JOSEP M. FARRÀS Informació local</p> <p>JOSEP M. VIVES I PORTELL Informació local</p> <p>CARME CARRERAS Secretària de redacció</p> <p>JOAN CLARET Informació gràfica</p>	<p>MARC MARCÉ Espectacles</p> <p>FRANCESC DALMAU Informació local</p> <p>ASSUMPTA BERMÚDEZ Informació espanyola i internacional</p> <p>MONTSERRAT ALBÀS Espectacles</p> <p>MANUEL SOTERAS Art</p> <p>JOSEP GIRALT Corresponsal</p> <p>RAMON GUALDO Corresponsal</p> <p>DOMINGO VILASECA Corresponsal</p> <p>JOSEP MARIA FLORES Corresponsal</p> <p>JOSEP GODAYOL Corresponsal</p> <p>JOSEP MARIA VILLEGAS Cultura</p> <p>FANNY MAJÓ Cultura</p>
<p>EDUARD SALAS Cultura</p> <p>JORDI CASTRO Informació local</p> <p>EUDALD ROMASA Informació local</p> <p>ENRIC MASSIP Esports</p> <p>JOSEP ORO Esports</p> <p>JOSEP Mª MARTORELL Esports</p> <p>JOSEP MARIA GONZÀLEZ Esports</p> <p>RAMON BESSA Esports</p> <p>J. BERENGUERAS Corresponsal</p>	<p>I els col·laboradors: MARIANO FONTRDONA EMILI VILANOVA ANTONI PRAT CALDONI SALA I VIDAL Mn. Jaume Franquesa entre altres.</p>

CONSELL D'ADMINISTRACIÓ DE LA SOCIETAT EDITORA DE "EL PLA DE BAGES", GRÀFIQUES I PUBLICACIONS MINORISA S.A.

President:
Josep Maria Coll-Roca i Vallès

Consellers Administradors:
Josep Maria Devant i Oliveras
Josep Maria Miró i Burunat
Maurici Serramallera i Pinós

Consellers:
Pere Arderiu i Viñas
Andreu Dalmau i Sitges
Antoni Gramunt i Bosch
Salvi Huix i Rovira
Xavier Invers i Aymerich
Celdoni Sala i Vidal
Josep Santasusana i Robert

L'equip de gent que engegà la curta etapa d'*El Pla de Bages* (1983-1984).

vant, i el que ens farà lluitar per ell sempre del greu buit informatiu que pateixen les nostres comarques.» (La negreta és nostra perquè la considerem un motiu cabdal del nou periòdic). Per altra banda van voler afirmar en aquell històric exemplar: «sense cap tipus de demagògia, que Regió 7 és de tots,» qui foren els promotors de l'empresa? Seria injust ara, al cap d'una llarga dècada, voler espipellar noms de la llista d'iniciadors de la gesta periodística. Ens remetem a la justícia de la lletra escrita, al quadre de l'equip de gent que feren possible l'aparició del número 1 i dels següents.

PROGRESSIÓ

Ben aviat els dos números setmanals es van convertir en tres. En els anys fundacionals actuava de director Jordi Comellas i Novell, un dels incondicionals del periòdic des del primer moment. L'any 1982 la direcció fou compartida amb Gonçal Mazcuñan i Boix. El 1983 la carrera del diari va guanyant etapes: ara ja surt els dilluns, dimarts, dijous i dissabtes, amb exemplars de 16, 20 i 24 pàgines. El 1984 fou confirmat en la direcció Gonçal Mazcuñan, tot un professional de l'ofici. L'acompanyava en la sots-direcció el periodista, ambientat de patriotisme local en el manresà carrer de Sobrerroca, que tan us parla de l'entrellat de casa, com dels esdeveniments mundials, Xavier Domènec. En afers econòmics, com a director gerent, el solsoní instal·lat a Manresa, Joan Montaveta, que actua amb esperit empresarial. Un altre dels veterans és en Jordi Guals, l'executiu director comercial, amb tot un gran equip d'esforçats col·laboradors que van per feina.

Els primers números foren fotocomposats a les Gràfiques Perramon (Manresa) i impresos durant llarg temps a Barcelonesa de Publicacions, SA; després a Rotimprès, a Empremta, SA, a Publiagraf, SA, etc., totes elles indústries situades fora del Bages. O sigui, que per disposar del diari, de bell matí, era qüestió de fer quilòmetres i no perdre pistonades.

L'alcalde Joan Cornet davant els micròfons de Ràdio Catalunya, Ona-Ràdio i Ràdio Manresa-SER, en l'acte inaugural de l'Expo-Bages'84. (Foto de premsa Regió 7 - 1-7-84).

regió 7

informatiu
intercomarcal

Divendres, 21 de març del 1980

Bages / Berguedà / Solsonès

Any III - N.º 140 - Preu 25 pessetes

Selga (C. i U), Diputat segur. Padullés (PSUC) i Sala (S.C.), possibles

Campanada Convergent

regió 7

informatiu
intercomarcal

Dissabte, dia 25 d'abril del 1981

Bages / Berguedà / Solsonès

Any IV - N.º 308 - Preu 30 pessetes

Ja és definitiu, tot a punt

Comencen el Túnel del Cadí d'aquí dos mesos

regió 7

informatiu
intercomarcal

DOMINICAL

Diumenge, 20 de gener de 1985

Bages / Berguedà / Solsonès

Any VIII - N.º 1071 - Preu 15 pessetes

Quinze dies sota zero i amb neu i gel arreu

La factura del fred serà cara i trigarà a avaluar-se del tot

Regió 7 - titulars.

El 12 d'agost de 1980, *Regió 7* estrenava «un parell de flamants teclats amb les seves respectives pantalles... un sistema de processament i de fotografia...» Era el principi de l'emancipació editorial i de composició del diari, els mitjans tecnològics dels quals amb els anys han arribat a nivells molt sofisticats.

Regió 7 ha viscut i ha copsat vivament en les seves pàgines, amb l'impacte que produeixen les lletres de motlle, uns anys trepidants d'esdeveniments. Des de la «fàbrica» del periòdic es va viure l'esfereïdor 23-F (cop d'Estat de 1981), amb el famós «todo el mundo al suelo»; bona colla de diputats –no tots– es van amagar sota el vellut carmesí de les poltrones del Congrés de Madrid. Per contra, va ser testimoni de jornades de joia democràtica amb el Referèndum triomfant de l'Estatut de Catalunya, eleccions municipals al Parlament català, etc. També les maltempsades dels anys 1985 i 1986, amb els incendis de bona part dels boscos bagencs i de la venerada muntanya de Montserrat.

Regió 7 ha participat i promogut decididament totes les edicions d'Expo-Bages i d'altres fires sectorials amb l'edició d'un diari especial i que ha fet època, el *Diari de l'Expo*. Els esplèndids reportatges gràfics del periòdic, en un temps amb el sempre màgic blanc i negre, ara a tot color, han recollit l'obertura del Túnel del Cadí, la inauguració de l'autopista Terrassa-Manresa, etc.

Quan *Regió 7* va arribar al número 1.000 –octubre de 1984– ho celebrà amb gaubança amb l'edició d'un exemplar especial. En aquesta efemèride Josep Camprubí i Casas, president del Consell d'Administració

d'Edicions Intercomarcals, SA –editora del diari– manifestava: «*Regió 7 ha de ser cada cop més l'eix periodístic que relligui la Catalunya central, que cobreixi a bastament les seves necessitats informatives, i que contribueixi vàlidament a la promoció cultural, humana i econòmica de les nostres comarques.*» Jordi Pujol, president de la Generalitat, en la seva salutació a l'edició número mil, deixava escrit: «*No cal dir que aquesta publicació és fruit, un altre, de la democràcia.*»

Númers dominicals, monogràfics, professionals, culturals, esportius, de festes, etc. Cada cop el diari amb més pàgines, més informació, més àmbit geogràfic. Abans Bages, Berguedà, Solsonès; amb l'obertura del Túnel del Cadí s'hi va afegir la Cerdanya, ara portaveu de la Catalunya interior. Cites comarcals i de país no solament de títol, sinó amb àmplia i profunda informació d'allò que succeeix a dintre i a fora del nostre entorn. De Manresa ciutat i capital aquí va néixer el diari, aquí es fa el diari i es viuen els afers socials, econòmics, culturals i polítics palpats a la realitat i reproduïts en lletres d'impremta, i que intenten reflectir allò esdevingut.

Fins arribar a la gran fita i festa del periodisme comarcal. Era l'onze de novembre de mil nou-cents noranta.

«La *Regió set*», que des de bell principi es debatia entre les parets habitacionals d'un estatge de la Muralla de Sant Francesc, 2, de Manresa, estrenava casa pròpia al carrer de Sant Antoni M. Claret. Una fàbrica de teixits parada del 1976 –Manufactures Torrents– l'edifici de la qual fou adquirit per Edicions In-

tercomarcals, SA, tot habilitant-ne la seva estructura interior i embellint l'exterior per a la redacció, confecció, composició, oficines, etc. De teixir fils a «teixir» lletres catalanes. Una plantilla de més d'un centenar de treballadors tèxtils desapareixia per encabir-ne una altra de no gaire menys nombrosa per informar i il·lustrar milers de ciutadans de Catalunya.

El resultat de la gran millora en espai i equipament culminà el dia 2 de març de 1991, amb l'aparició diària –tots els dies de la setmana– de *Regió 7*, amb exemplars de 32 pàgines els dies laborals, 40 els dissabtes, amb altres tantes els diumenges, bon nombre d'elles a tot color.

DOCUMENTACIÓ

Joaquim Sarret i Arbós: *Història de la Indústria del Comerç i dels Gremis de Manresa*. Periòdics (pàg. 213-247) Manresa, 1923.

Josep M. Gasol i Almendros: *Quaderns de Recerca i Divulgació*. Diaris manresans en català (1901 - 1939) Manresa, 1981.

Arxiu Històric de la ciutat de Manresa. Col·lecció de periòdics:

Ciudad - 1/III/1940-23/XII/1942

Manresa - 2/I/1942-30/V/1976

Gazeta de Manresa - 1/VII/1976-30/XII/1982

Bages (Revista) Gener 1953-Desembre 1963

El Pla de Bages (II època) - 1983-1984

Regió 7 - Desembre 1978-Agost 1991

Exemplars de periòdics *El Correu tres* i *Crònica de Manresa*.

Capçaleres de periòdics i documentació gràfica: Arxiu de l'autor.

Josep Camprubí i Plans

Historiador i estudiós